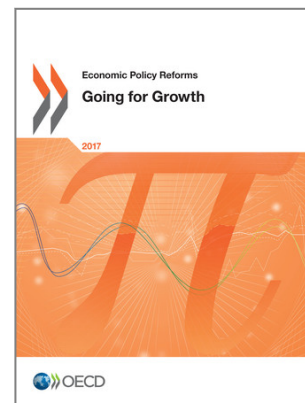

OECD *Multilingual Summaries* Economic Policy Reforms 2017 Going for Growth

Summary in Dutch

Read the full book on: [10.1787/growth-2017-en](https://doi.org/10.1787/growth-2017-en)

Hervorming van het economische beleid 2017 Going for Growth

Samenvatting in het Nederlands

Overheden mogen de aandacht voor hervorming niet laten verslappen als ze willen ontkomen aan de lage groei die door vele landen wordt ervaren. Ze moeten ook garanderen dat de voordelen van de economische groei over de overgrote meerderheid van de bevolking worden verdeeld. De afgelopen twee jaar is de wereldwijde groei rond 3% gestabiliseerd, ver beneden het gemiddelde groeipercentage van bijna 4% gedurende de 10 voorafgaande jaren. De afzwakking van de economie in de Volksrepubliek China en in andere opkomende landen is de voornaamste oorzaak van deze achteruitgang, maar een groeicijfer van 2% of minder was in de jaren na de crisis het gemiddelde voor alle OESO-landen, en de prognoses zijn een aanhoudend zwakke vraag en zwakke investeringen, ten koste van de potentiële groei.

In hun streven naar een sterkere groei, moeten overheden aan grote beleidsuitdagingen het hoofd bieden. De scherpe en wijdverspreide afname van de productiviteitsgroei sinds de crisis heeft geresulteerd in stagnerende inkomens voor een groot deel van de bevolking. Dit ondermijnt het draagvlak voor structurele hervormingen. Hoewel de totale werkloosheid in de meeste landen geleidelijk is afgenomen, hebben jongeren en laaggeschoolde werknemers in verscheidene landen slechte vooruitzichten op werk en lopen ze een hoog risico op frequente werkloosheid. Om deze uitdagingen het hoofd te bieden, zijn samenhangende structurele hervormingsstrategieën en collectieve actie voor allerlei verschillende beleidsbepalingen vereist, met ondersteuning van het macro-economische beleid.

Going for Growth is gebaseerd op de OESO-expertise in structurele beleidshervormingen en economische prestaties om beleidsvormers concrete aanbevelingen te doen inzake de hervormingen die geïdentificeerd zijn als prioriteiten voor een sterke en inclusieve groei. De prioriteiten hebben gewoonlijk betrekking op de product- en arbeidsmarktreguleringen, onderwijs en training, belasting- en overdrachtstelsels, handels- en investeringsregels en het innovatiebeleid. Het Going for Growth-raamwerk heeft een belangrijke rol gespeeld bij de vooruitgang die de G20-landen hebben geboekt op het gebied van structurele hervormingen, zoals bewaking van hun groeistrategieën met het oog op een duurzame en evenwichtige groei.

In dit rapport wordt een overzicht gegeven van de vorderingen op het gebied van structurele hervormingen inzake de Going for Growth-beleidsaanbevelingen voor de periode 2015-16. Tegen deze achtergrond worden voor de OESO- en geselecteerde niet-OESO-landen nieuwe prioriteiten voor structurele hervormingen geïdentificeerd om reële inkomens te laten groeien en te garanderen dat alle voordelen over de overgrote meerderheid van de bevolking worden verdeeld (Hoofdstuk 1). Daarom wordt voor de selectie van beleidsprioriteiten voor het eerst ook inclusiviteit als een hoofddoelstelling in beschouwing genomen, naast productiviteit en werkgelegenheid, als de voornaamste drijvers voor de groei van gemiddelde inkomens. Daartoe wordt een brede definitie van inclusiviteit gehanteerd, met aandacht voor ongelijkheid en armoede, het aantal banen en de kwaliteit daarvan, alsook de integratie van kwetsbare groepen op de arbeidsmarkt, gendergelijkheid, gelijke toegang tot onderwijs en gezondheidszorg. Het rapport biedt een uitgebreide evaluatie van de beleidsuitdagingen op het gebied van inclusiviteit, compleet met mogelijke oplossingen die aangegeven worden door de Going for

Growth-hervormingsprioriteiten (Hoofdstuk 2). Voor individuele landen worden specifieke prioriteiten geïdentificeerd, compleet met de onderliggende aanbevelingen (Hoofdstuk 3).

Vooruitgang bij de structurele hervormingen sinds 2015

- Het tempo van de structurele hervormingen is de afgelopen twee jaar continu gedaald en heeft nu het niveau van vóór de crisis opnieuw bereikt. Achter deze algemene vertraging gaan aanzienlijke verschillen tussen de landen schuil.

- De hervormingen zijn afgenomen in landen die twee jaar daarvoor bijzonder actieve hervormers waren (bijv. Mexico, Griekenland, Ierland, Portugal, Polen en Spanje), maar ook in een aantal andere landen waarin de hervormingsactiviteit in de voorgaande periode niet zo intensief was (bijv. Australië, Indonesië en Slovenië).
- De intensiteit van de hervormingen is in sommige landen, die in de voorgaande periode niet tot de meest actieve hervormers behoorden, merkbaar toegenomen (zoals in België, Chili, Colombia, Israël, Italië en Zweden, maar ook Oostenrijk, Brazilië en Frankrijk).

- Het tempo van de hervormingen is sterker gedaald voor beleidsvlakken met een aanzienlijke invloed op de arbeidsproductiviteit, zoals onderwijs en innovatie. Dit is een probleem, gezien de gestage en wijdverbreide afname van de productiviteitsgroei.

- Anderzijds is het aantal hervormingen op basis van de Going for Growth-aanbevelingen toegenomen, met doelstellingen zoals reductie van de belemmeringen voor vrouwen die willen werken en bevordering van de werkgelegenheid door lagere belastingwigen, met name voor laagbetaalde werknemers. Op deze vlakken zullen de op groei gerichte hervormingen ook de inclusiviteit verbeteren.

- Overheden hebben meestal de neiging om hervormingen op specifieke beleidsvlakken te concentreren, en lopen daarbij het risico dat ze niet profiteren van de mogelijke voordelen van beleidssynergieën en elkaar aanvullende hervormingen. Een herstructurering van de hervormingen verbetert in dat geval de toepassing, maximaliseert de positieve gevolgen voor groei en werkgelegenheid en reduceert de inkomensongelijkheid.

Nieuwe hervormingsprioriteiten voor inclusieve groei

- Gezien het belang van productiviteitsverhoging voor de levensstandaard op de lange termijn en de omvang van deze uitdaging in de meeste landen, worden meer hervormingsprioriteiten geïdentificeerd om de productiviteit van elke werknemer te verhogen en te garanderen dat alle voordelen goed over de bevolking worden verdeeld. Maatregelen op het gebied van onderwijs, concurrentie op de markt en overheidsinvesteringen worden sterker benadrukt, vergeleken met de vorige Going for Growth.

- In het bijzonder zijn de vereenvoudiging van de markttoetreding en de groei van innoverende bedrijven, de bevordering van gelijke toegang tot kwalitatief hoogstaand onderwijs, de inclusie van vrouwen en migranten op de arbeidsmarkt, de stimulering van investering in de infrastructuur en de verbetering van de training van werknemers en het activeringsbeleid, de grootste uitdagingen voor een beleid gericht op een sterkere en meer inclusieve groei.

- Er kunnen duidelijke synergieën bestaan tussen het nastreven van productiviteit en werkgelegenheidsgroei enerzijds en inclusiviteit anderzijds. In feite is het zo dat met een goede en volledige uitvoering, nagenoeg de helft van de in dit rapport vermelde beleidsprioriteiten, tot grotere en beter verdeelde inkomensverbeteringen zal leiden.

- Willen overheden de groei inclusiever maken, dan moeten ze zich richten op een brede toegang tot goed onderwijs en bijscholing, op verbetering van de kwantiteit en de kwaliteit van banen en op verbetering van de effectiviteit van de belasting- en overdrachtstelsels om de inkomensongelijkheid en armoede terug te dringen.

- Voor het onderwijs zijn de prioriteiten het aanpakken van de behoeften van jonge mensen, van kleuterschool tot universiteit, zodat ze hun leven zo goed mogelijk beginnen en tijdens hun opleiding de ondersteuning krijgen die zij nodig hebben. De focus ligt op een verbetering van de

gelijkheid van kansen en van het aanpassingsvermogen van de werknemers aan de veranderende vraag naar vaardigheden.

- De creatie van meer en betere banen vereist een oplossing voor de dualiteit en segmentatie van de arbeidsmarkt, en voor de informaliteit in opkomende landen.
- Veel landen zijn in staat sociale overdrachten te ontwerpen ter bescherming van individuen en gezinnen die dit het meeste nodig hebben, terwijl ze ervoor zorgen dat werken ook loont voor laagbetaalde werknemers. Bovendien kunnen de overheden de fiscale tegemoetkomingen en vergoedingen beperken die onevenredig meer voordeel bieden aan huishoudens met hoge inkomens.

© OECD

Deze samenvatting is geen officiële OESO-vertaling.

Reproductie van deze samenvatting is toegestaan, mits het OESO-copyright en de titel van de oorspronkelijke publicatie worden vermeld.

Meertalige samenvattingen zijn vertaalde uittreksels van OESO-publicaties die oorspronkelijk in het Engels en Frans zijn gepubliceerd.

[Read the complete English version on OECD iLibrary!](#)

© OECD (2017), *Economic Policy Reforms 2017: Going for Growth*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/growth-2017-en